# CUTEZĂTORII

REVISTĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

4

JOI, 19 OCTOMBRIE 1967 • ANUL


CONCURSUL NOSTRU

## COMORILE PATRIEI

ÎN ACEST NUMĂR PAG. 3

# „L.S. 1“ ÎN... BICAZ

**Apele lacului Bicaz au fost martore unui adevărat eveniment: lansarea de către cercetătorii stațiunii științifice de la Stejaru a submarinului «L.S. 1» — în fapt, un laborator subacvatic, primul de acest fel realizat în România. Cercetătorii instalați în compartimentul de sus al submarinului liliputan au posibilitatea să facă observații asupra faunei și florei subacvatice prin niște ferestre speciale, atît ziua cît și noaptea. Reflectoare puternice brăzdează**

**apele pînă în adînc. O instalație de televiziune, cu care urmează să fie înzestrat laboratorul subacvatic, permite menținerea unei legături vizuale directe cu oamenii aflați la bord.**

## OGLINDA SĂPTĂMÎNII

**Știți cîte manuale li s-au distribuit, în mod gratuit, elevilor din țara noastră în acest an școlar? 27 000 000 exemplare.**

# Semicentenarul Marelui Octombrie

Pe bulevardul Kalinin, cea mai nouă stradă din cele cinci mii cîte există în Moscova, se înalță în prezent un complex de clădiri moderne, unele atingînd 31 de etaje. De 7 noiembrie, mii de moscoviți se vor muta în apartamentele confortabile din blocurile înălțate pe acest frumos bulevard.

★

Micii iubitori de teatru sovietici frecventează peste o sută douăzeci de teatre destinate copiilor, iar cei care îndrăgesc gimnastica, baschetul, voleiul sau natația se pot înscrie la oricare din cele 2 535 școli sportive pentru copii, existente în Uniunea Sovietică.

★

La Oradea, în cadrul unei seri literare cu tema «Marea Revoluție Socialistă din Octombrie oglindită în literatura popoarelor», elevi ai Școlii populare de artă din localitate au recitat din creațiile lui Maiakovski, Pablo Neruda, Nazim Hikmet, Victor Tulbure, Aurel Rău, Horvath Imre.

E greu să te hotărăști...

## *NOUTĂȚI*

● **La Pitești se înalță o modernă cetate industrială. Este vorba de noul combinat petrochimic. Primele tone de etilenă, polietilenă și alte produse chimice vor ieși pe porțile sale în 1969.**

*

● **La Colocviul internațional Brâncuși, care s-a desfășurat recent la București, au participat un mare număr de personalități din întreaga lume. Comunicările prilejuite de acest eveniment, în număr impresionant, vor fi înmănuchiate într-un volum închinat marelui artist.**

*

● **La Școala generală nr. 175 din București a avut loc o ceremonie pionierească: detașamentul clasei a VIII-a C a predat celor mici, din clasa a IV-a A, drapelul detașamentului, un album cu realizări, iar cei mici au făcut daruri lucrate de mîna lor, celor din clasa a VIII-a C.**

**Anul acesta** peste două mii de săli noi de clasă se adaugă patrimoniului învățămîntului de cultură generală din țara noastră.

Coperta noastră:
Nava-școală «Mircea»

(Foto: IULIAN MARINOFF)

## VOM AVEA UN NOU PARC DE DISTRACȚII?

Da, și încă unul foarte modern. Adevărată împărăție a veseliei, acest nou complex va cuprinde, alături de căluței și alte mașinării tradiționale, un manej carting (adică mașini miniaturale) electroscutere, jocuri amuzante — tir, fotbal și baschet electronic — camere magice, un teleferic, o cale ferată îngustă cu tren pentru copii și alte surprize! Dar unde se va ridica acest complex? Pînă acum, studiile recomandă două locuri: în interiorul parcului Herăstrău din București sau alături de parc, de-a lungul șoselei Nordului. Constructorii vă invită, dragi cititori, să-i ajutați cu sugestiile voastre în această problemă — dar și în ceea ce privește utilarea complexului, — adăugăm noi. Scrieți-le pe adresa: *Întreprinderea de agrement, București, str. Polonă nr. 9.*

Prima ședătoare a revistei «Cutezătorii» a avut loc săptămîna trecută la Școala generală nr. 5 din București. Iată-i pe cîțiva dintre participanți, surprinși de fotoreporter în timp ce se gîndeau la sugestii de noi rubrici interesante pentru revistă.

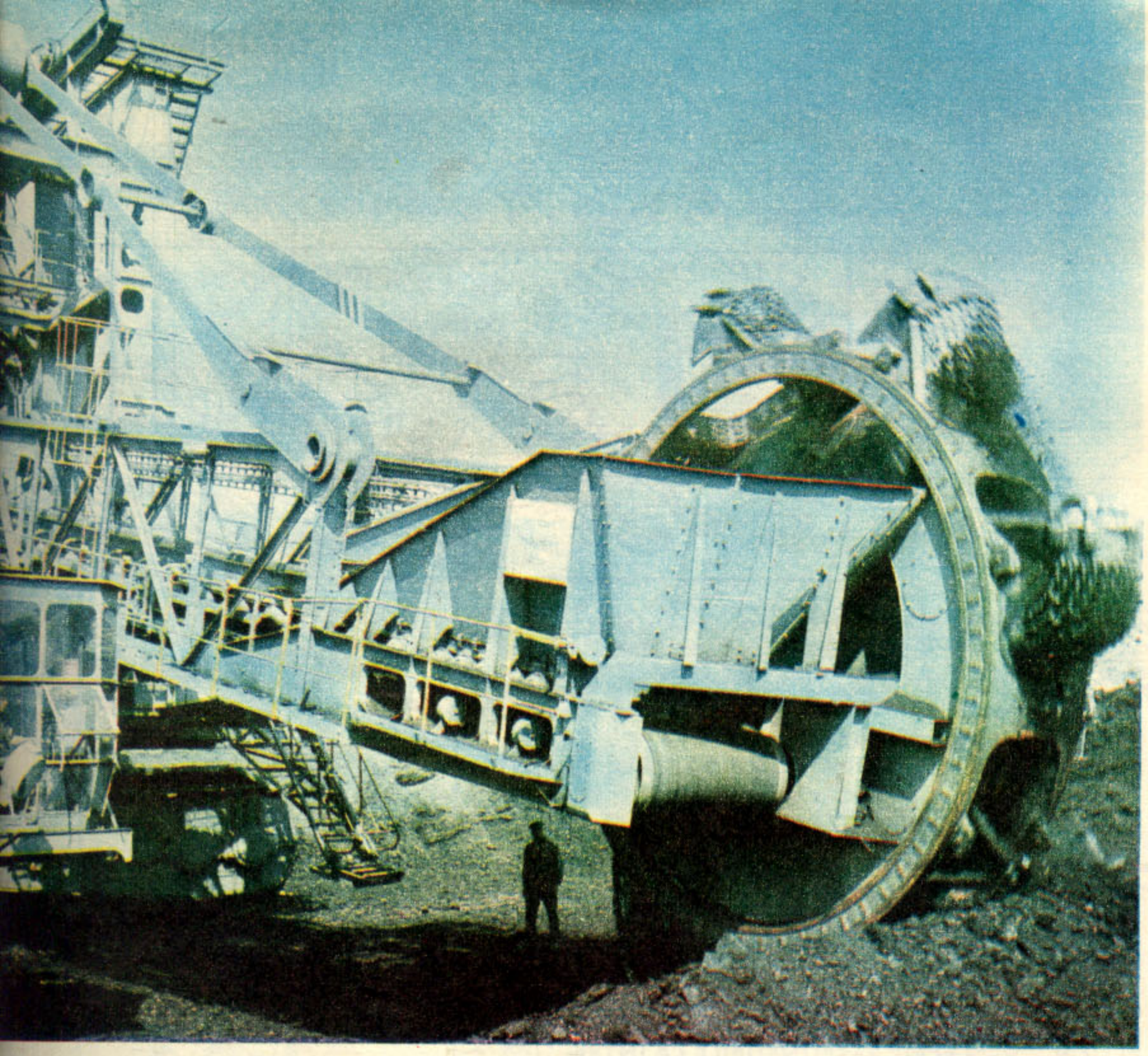

A sosit,
nu de mult,
la Rovinari.
Minerii
i-au spus
«căutătorul de comori».
De fapt,
minerii
le descoperă.
El,
puternicul
și modernul
excavator,
le scoate
la lumină.

**Foto: C. Mihăiță**

# REGULAMENTUL CONCURSULUI „COMORILE PATRIEI"

**— ETAPA ÎNTÎI —**

**1. La concurs pot participa toți pionierii și școlarii din clasele V — VIII.**

**2. Prima etapă a concursului se va desfășura între 20 octombrie — 30 noiembrie a.c.**

**3. Concursul se va desfășura pe baza unui număr de cupoane care vor apărea începînd cu numărul de față numerotate de la 1 la 7. În fiecare număr, vor fi publicate cîte 3 întrebări. Concurenții vor trebui să scrie răspunsurile pe cupoane.**

**4. Cuponul pentru răspunsuri (în acest număr găsiți în pag. 10) va fi decupat din revistă și lipit cu pelicanol sau guma-arabică pe fișa de concurs, publicată în pag. 4. Fișa va trebui deci desprinsă și păstrată pînă la completarea ei cu toate cupoanele, acestea conținînd, desigur, răspunsurile voastre.**

**5. Concurenții vor trebui să aibă toate cupoanele lipite pe fișă. Lipsa unui singur cupon sau poziția defectuoasă a unuia dintre cupoane face ca fișa de concurs să nu fie luată în considerație. Se socotesc deci fișe corecte cele completate cu toate cupoanele, așezate în ordinea cerută, conținînd toate răspunsurile exacte. Un singur răspuns inexact anulează fișa de concurs.**

**6. O dată fișa completată cu toate cupoanele, ea va fi trimisă redacției pînă la data de 10 decembrie a.c., într-un plic, cu mențiunea:** Revista «Cutezătorii» — București — Piața Scînteii 1, pentru concursul «Comorile patriei». **Răspunsurile a căror ștampilă poștală indică o dată ce depășește 10 decembrie a.c. nu vor fi luate în considerație.**

**7. Răspunsurile bune vor intra în tragerea la sorți care va avea loc în preajma zilei de 30 decembrie, în mod public, într-un cadru festiv. Premiile vor fi remise cîștigătorilor de către redacție la domiciliu sau la școala unde învață. Numele lor vor fi publicate în revistă.**

## PREMIILE

2 **PREMII I** constînd din cîte un loc într-o tabără internațională de pionieri, peste hotare.
2 „ **II** constînd în cîte o bicicletă.
4 „ **III** constînd din aparate foto, mingi de fotbal și volei, echipament sportiv.
15 **MENȚIUNI** constînd din cărți, stilouri, abonamente la revistă etc.

**ATENȚIUNE!**
**Scrieți adresa în caseta de pe fișa de concurs cu litere mari de tipar.**
**Răspundeți pe cupoane cu litere cît mai citețe.**

*ATENȚIUNE, PARTICIPANȚI!*

*Cuponul pe care trebuie să răspundeți la aceste întrebări se găsește în pag. 10!*

## ÎNTREBĂRI: SERIA I

**1. Rămășițele anticei Sarmizegetusa, cea mai mare așezare dacică cunoscută, ne vorbesc și azi despre viața, civilizația și gloria viteazului popor al dacilor.**
**Răspundeți: cum se numește** astăzi **locul unde se găsesc ruinele Sarmizegetusei?**

**2. Cum se numește vestita baladă populară, culeasă și publicată de către Vasile Alecsandri, din care fac parte versurile următoare:**

**«Drăguțule bace,**
**Dă-ți oile-ncoace**
**La negru zăvoi,**
**Că-i iarbă de noi**
**Și umbră de voi».**

**3. Ca urmare a muncii însuflețite a poporului nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, pe harta patriei se înscriu noi elemente geografice create de mîna omului. Fotografia alăturată**

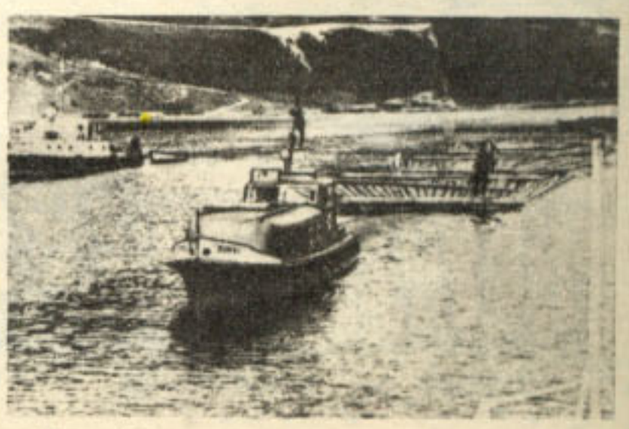

**a fost făcută la locul unei asemenea realizări. Unde?**

Numele și prenumele

Școala, clasa

Localitatea, raionul, regiunea

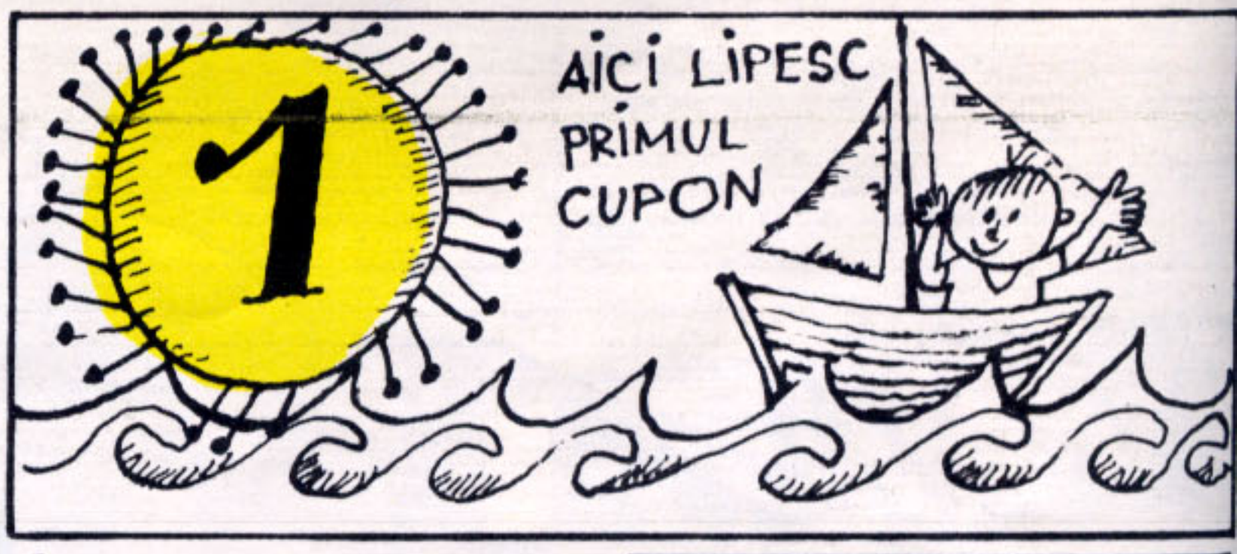


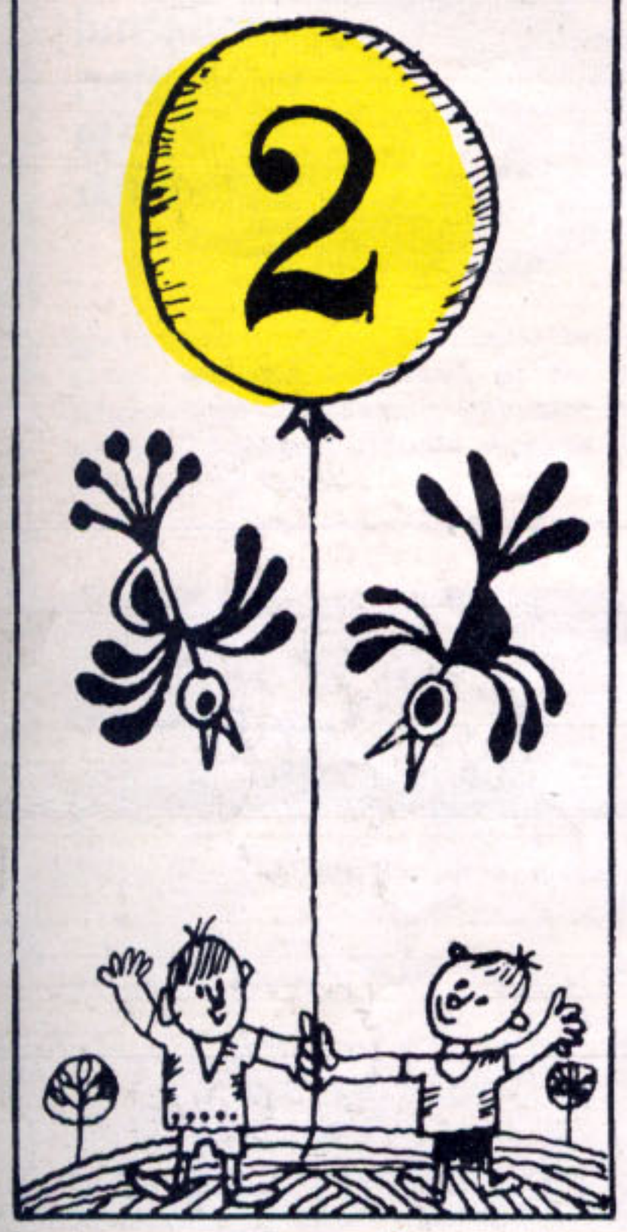


## FIȘĂ DE PARTICIPARE LA CONCURSUL „COMORILE PATRIEI"

DESPRINDEȚI DIN REVISTĂ ACEASTĂ FOAIE. EA REPREZINTĂ FIȘA DE PARTICIPARE LA CONCURS. PĂSTRAȚI CU GRIJĂ FIȘA. PE FIECARE DIN CELE ȘAPTE SECTOARE NUMEROTATE DE LA 1 LA 7, VEȚI LIPI CUPONUL DE PARTICIPARE RESPECTIV. (DE EXEMPLU: ÎN SECTORUL NR. 1 — CUPONUL NR. 1, ÎN SECTORUL NR. 2 — CUPONUL NR. 2 ȘI AȘA MAI DEPARTE). PE CUPOANE — CARE VOR APĂREA CÎTE UNUL ÎN FIECARE NUMĂR, PÎNĂ LA 30 NOIEMBRIE INCLUSIV — VEȚI SCRIE RĂSPUNSURILE LA ÎNTREBĂRILE DIN NUMĂRUL RESPECTIV. DUPĂ COMPLETAREA FIȘEI, EXPEDIAȚI-O PE ADRESA REDACȚIEI.

IMPORTANT: VĂ AMINTIM CĂ ÎN CONCURS NU INTRĂ DECÎT FIȘELE ȘI CUPOANELE DECUPATE DIN REVISTĂ. FIȘE ȘI CUPOANE DESENATE DE MÎNĂ NU SE ADMIT.

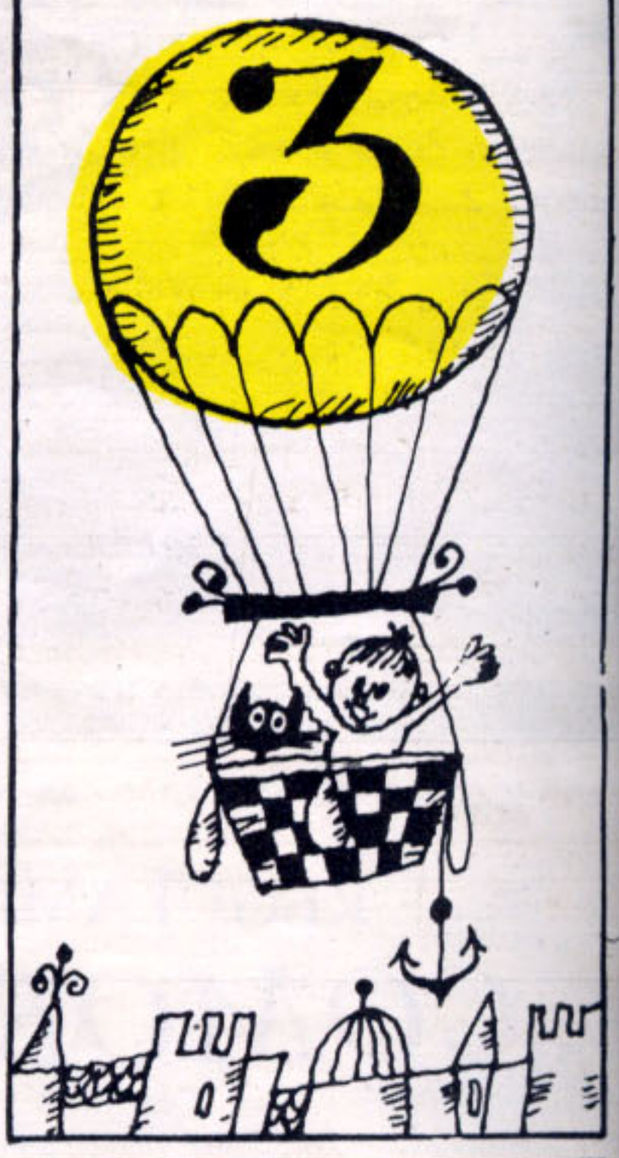


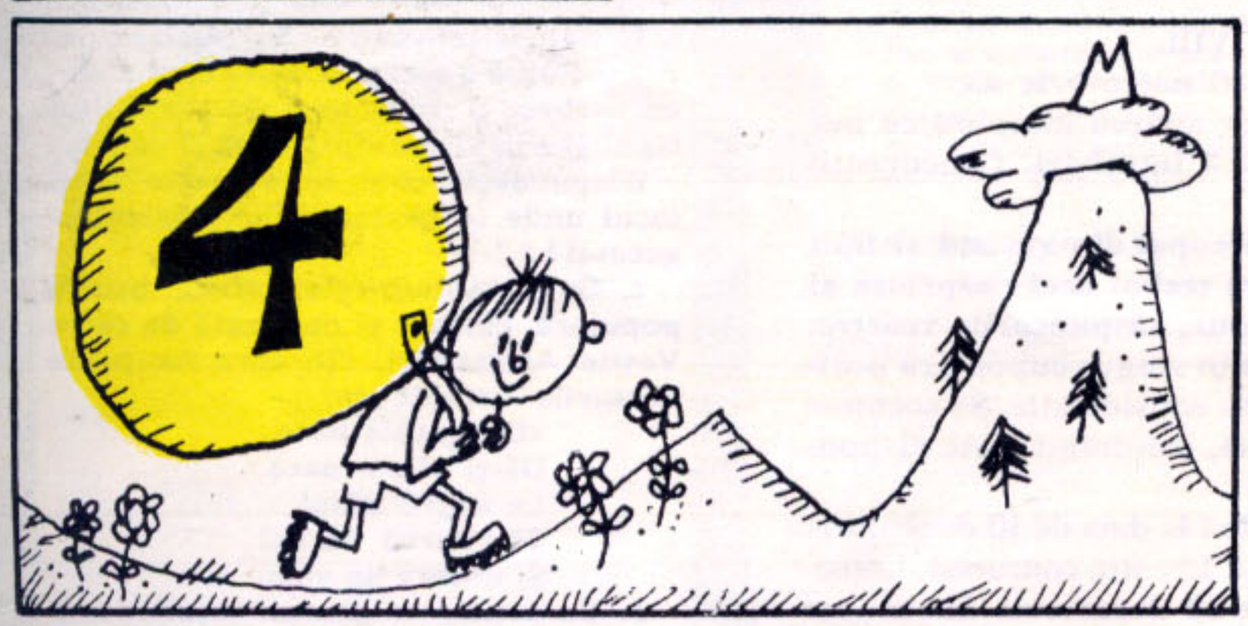


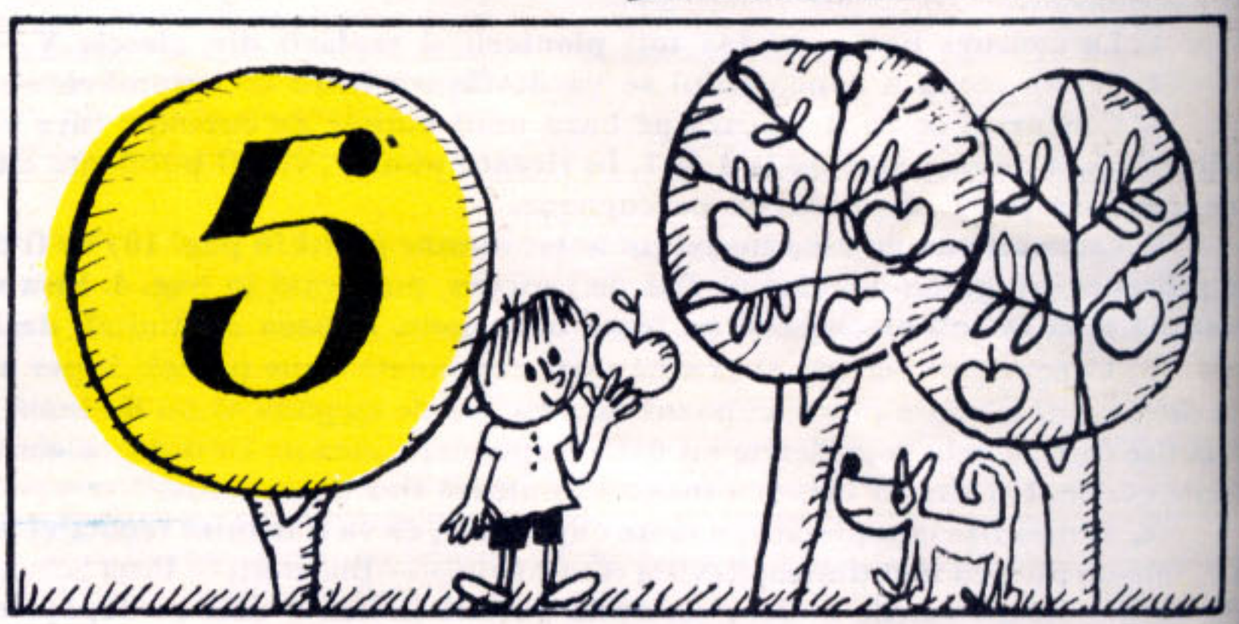


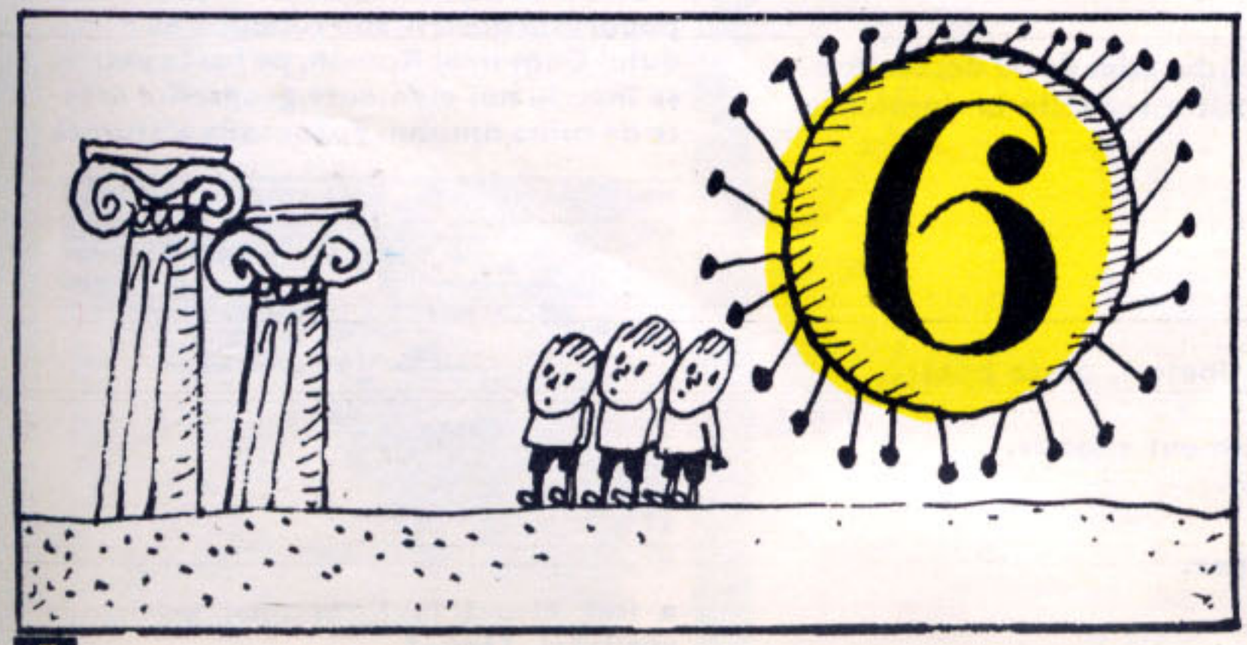


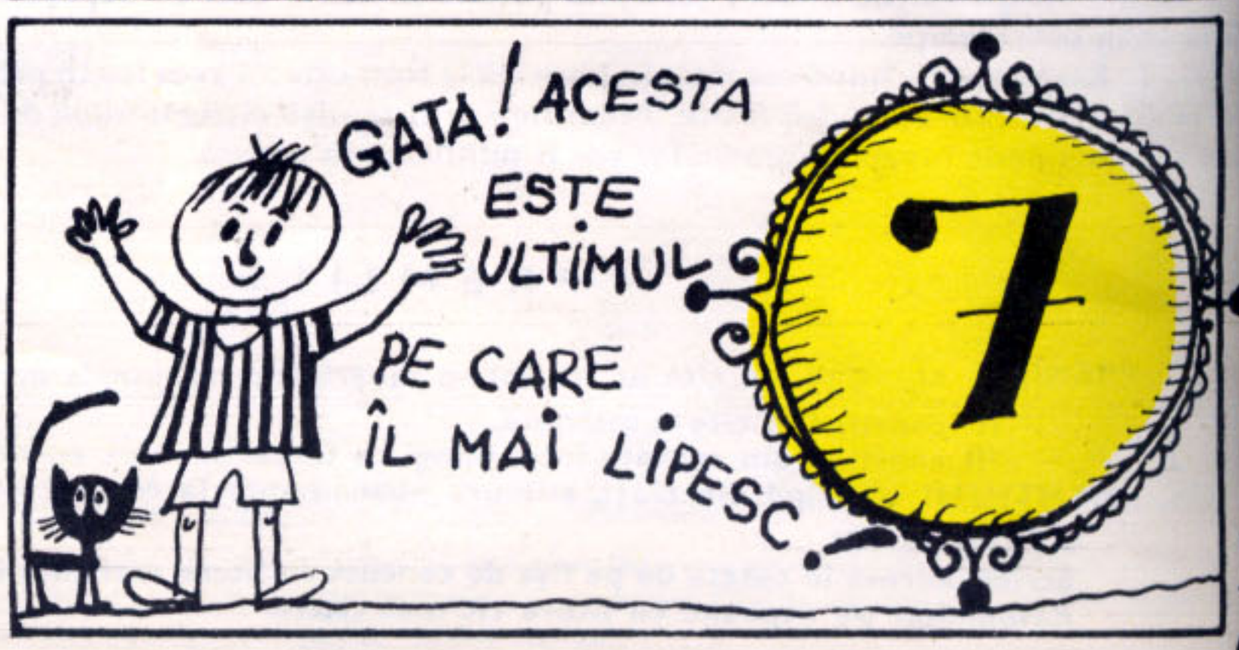

# Eu, acasă

**«...de mai mulți ani mă străduiesc să fiu una și aceeași la școală și acasă».**

Eu, acasă, sînt Doinița. Una și aceeași persoană cu Doina Ștefănescu de la școală. (Școala generală 21, clasa a VII-a A). Îmi dați voie să repet: una și aceeași persoană... Nu-i o insistență gratuită. Nici, pur și simplu, un fel, dacă vreți, *personal*, de a mă exprima.

În rîndurile de față expresia pomenită are o foarte mare importanță. Ea e ceea ce se cheamă «clenciul», «cîrligul» cu care vreau să vă prind pe voi, colegii și cititorii mei de azi.

O să pot oare? Hai să încerc!

Nu știu dacă sînteți de acord cu mine, poate că da, sîntem de aceeași vîrstă, vedem lucrurile cam la fel — eu cred că nu-i chiar simplu să fii acasă «una și aceeași persoană» de la școală. Un exemplu? Uite, nu merg mai departe de clasa mea. Am destui colegi — îmi iau răspunderea pentru cuvîntul *destui!* — care sînt într-un fel la școală și într-altul (uneori cu totul diferit), acasă. La școală: harnici (a li se vedea notele!), săritori (ieri, Gigi mi-a dus servieta; mă durea mîna de la o injecție), ordonați (să-i vezi cum își așază lucrurile în pupitru, zici că toți sînt fii de... farmaciști!). Acasă... Știți, desigur, sensul cuvîntului *invers* sau al cuvîntului *dimpotrivă*. Ei bine, acasă, acești colegi ai mei... Prefer să pun puncte-puncte. Nu mă îndoiesc că înțelegeți și așa.

Vă dau cuvîntul meu de onoare că n-am chef să mă laud, nimic nu mi-e mai antipatic decît omul care trăiește aplicînd zicala «Laudă-mă gură că ți-oi da friptură!» — sînt sinceră cu voi și dreaptă: eu, de mai mulți ani, mă străduiesc să fiu una și aceeași persoană la școală și acasă.

Părinții lucrează amîndoi, mai am doi frați studenți și o soră elevă în clasa a IX-a. Nu vreau să spun că eu, acasă, fac toată treaba în locul lor (o minciună mai gogonată aș găsi cu greu), dar îi ajut mult.

La școală am note de 9 și 10.

Mama spune că tot așa mă *notează* și pentru treburile din gospodărie.

Vă trimit cîteva poze de-ale mele așa cum arăt acasă. Nu-s trucate. Plasa e plasă. (Mă întorc de la Alimentara), cîrpa de praf o veche rochiță de-a mea.

**DOINA ȘTEFĂNESCU**
**p. conf. OCTAV PANCU IAȘI**

*1. Gustînd ieri din supa făcută de mine. tăticu a spus: «Grozav mai gătește... mămică!» Să fiu veselă sau supărată că m-a confundat?*

*2. Eu și... ajutoarele mele!*

*3. Uitați-vă la ceas: în cinci minute nu mai găsiți un fir de praf...*

Ha - ha - ha! Ha - ha - ha! Ha - ha - ha - ha! **Ha - ha - ha - ha - ha!** *Ha - ha - ha - ha!*

### INTUIȚIE

— Ce animale au patru picioare? — întreabă mama pe fiul ei de 5 ani.

— Pisica, cîinele, vaca, calul.

— Ei, și mai care?

— Două găini.

### O RUGĂMINTE

— Tată, tu poți să scrii cu ochii închiși?

— Sigur!

— Atunci, te rog să-mi iscălești carnetul de elev.

**— Ei, acuma pot să mă duc liniștit și să-i arăt carnetul de note.**

### INDIGNARE

— Ce fel de obicei este ăsta, să fluieri în timp ce înveți?

— Păi, eu nu învăț deloc. Fluier.

### RĂSPUNS

— Care este cel mai mic pod din lume?

— ...?!

— Podul palmei!

### O INTREBARE

Imediat după intrarea profesoruluide matematică în clasă, Mitică se scoală și întreabă:

— Tovarășe profesor, poate fi pedepsit cineva pentru un lucru pe care nu l-a făcut?

— Sigur că nu!

— Eu... nu mi-am făcut problemele de astăzi!

Ha - ha - ha! Ha - ha - ha! Ha - ha - ha! Ha - ha - ha!

Ha - ha - ha! Ha - ha - ha! Ha - ha - ha! Ha - ha - ha!

Ha - ha - ha! **Ha - ha - ha - ha!** Ha - ha - ha! **Ha - ha - ha - ha - ha!** Ha - ha - ha!

# Singur în turnul cantonului

De cînd se construise șoseaua nouă, Felix locuia, singur, într-un canton vechi și aproape părăsit, cocoțat pe un dîmb pietros în care se împlînta, alb și înalt, ca un ghețar. Numai din turnul cantonului se vedeau scufițele de țiglă ale satului și abia seara respirația focurilor cu dîre pufoase de fum. Baloane de păpădii se înălțau uneori spre fereastra lui Felix, dar explodau cu mult înainte de-a ajunge la el. O cărare palidă pierea într-o direcție despre care bunicul lui spunea că nu duce nicăieri. Felix își lansa uneori aeromodelele în direcția cărării, dar niciodată nu le mai găsea. Era o cărare greșită.

Și tocmai pe aici văzu Felix apărînd un băiat cu șapcă. Mergea preocupat și se îndrepta spre canton, unde desigur n-avea să rămînă. Acceleratul nu oprea în halta bunicului. Într-adevăr, băiatul cu șapcă ieși din canton și se îndreptă spre carieră, și după ce cotrobăi printre pietrele vinete intră într-o crăpătură. Felix observă cum, din cînd în cînd, arunca afară bulgări pe care probabil îi scotea

**Povestire de**
**ALEXANDRA TÎRZIU**

din perete. Anumiți bulgări însă îi punea de-o parte și Felix se gîndi că poate băiatul e geolog și descoperă acolo, în carieră, cine știe ce minereu prețios. Numai el n-avea să descopere nimic cu aeromodelele lui, care, oricît ar fi zburat de repede, nu întîlneau pe nimeni și nu ajungeau nicăieri.

Uruitul unui motor îi atrase atenția și Felix văzu la curba drumului, în spatele carierei, o basculantă. Cîțiva muncitori se uitau la peretele înalt care oprea șoseaua să înainteze spre comuna cealaltă. În prima clipă, Felix nu înțelese ce rost avea firul potrivit cu grijă pe lîngă perete și toate gesturile lor calculate. Pricepu abia cînd se retraseră toți oamenii în vale: puneau dinamită. Iar băiatul cu șapcă se afla de partea cealaltă a peretelui continuînd să-și aleagă bulgării lui preferați. Peste cîteva clipe explozia îl va împiedica să-și găsească minereul prețios. Dar numai Felix știa acest lucru. Dacă ar coborî, n-ar mai avea timp să ajungă la el; să țipe, cine l-ar înțelege?

Felix lansă de la fereastra turnului avionul lui anume construit pentru concurs. Desigur, nu se gîndise niciodată să concureze cu o explozie, ci numai cu pionierii din cealaltă comună. Dar dacă acum, această insectă de placaj nu va ajunge înaintea focului, inutil ar cîștiga toate concursurile din lume. În vale, capătul fitilului luci brusc într-o flacără aproape albă, lichidă. Muncitorii se depărtară.

Aripile avionului palpită prin șuvițele de aer și e gata să se oprească într-un măr sălbatic, dar Felix îl simte smucindu-se și corpul lui din capace de chibrit șovăie, încît s-ar putea să nu știe să se oprească.

Băiatul cu șapcă pisează un bulgăre cu vinișoare negre verzui. Pămîntul îi tremură sub genunchi, un vîrtej îi spulberă praful din palmă și aproape în aceeași clipă o lăcustă imensă îi zgîrîie obrazul și-i cade la picioare. Băiatul ridică mirat un aeromodel rătăcit în carieră. Un aeromodel greșit.

Felix numără. A ajuns la 91. Dacă pînă la 111 băiatul cu șapcă nu va pricepe ce stă scris pe aripi, sau nu va crede, el nu va mai construi aeromodele. La 141 bubuitura exploziei strivește liniștea albă din carieră, o învelește cu o pulbere mătăsoasă.

Dar acum băiatul necunoscut trece pe lîngă canton cu șapca într-o mînă și avionul în cealaltă, prinzînd din mers un personal deșirat și rămînînd pe scară în chip de salut adresat acestui canton care părea părăsit și înghețat.

**Desene de**
**OFELIA**
**DUMITRESCU**

# „CINE FACE SPORT CÎȘTIGĂ“

Priviți-l pe amicul din fotografia 1 «în discuție» cu un cîntar automat din Cișmigiu. Oho! Are în plus 100 de grame față de luna trecută. Își umflă pieptul: sportiv, nu glumă; sănătate este, putere berechet...

Pleacă țanțoș spre tramvaiul care tocmai a oprit în stație. Aleargă un pic și urcă gîfîind, aproape împleticindu-se. Phui, ce chestie! Se sufocă, inima îi zguduie pieptul, pulsul se zbate speriat. Ar sta pe un scaun, dar toate sînt ocupate. Și e un flăcău sănătos și voinic, toată lumea i-a spus-o. la consultați-l acum, tovarășe doctor! (Doctor Lăzăroiu Angelica, dispensarul pentru sportivi din Capitală).

— Mda... pulsul 120 pe minut. Foarte, foarte agitat. Capacitatea vitală (volumul aerului din plămîni la o inspirație maximă) 2 200 $cm^3$. Ciudat, fiindcă e destul de pieptos. Și iată, au trecut 7 minute și pulsul nu a revenit la normal (70—80 pe minut). Faci sport, băiete?

— Sport? răspunde el tot gîfîind. Păi să vedeți...

— Să văd, să văd, dar ce? Mai bine uite-te la fetița de colo (foto 2). E de vîrsta ta și joacă volei. Spirometrul pe care-l vezi (aparat de determinare a capacității vitale) arată 3 600 $cm^3$. Ce zici? La un efort mare pulsul ei atinge abia 90—100 pe minut. Și imediat după efort, în primul minut, revine la normal.

— Așa o fi. Dar n-are putere ca mine!

— Zău? Ia treci la aparatul de determinare a puterii lombare. Trage! 80 kg/f. Și acum să urmărim pe colega ta (foto 3). Iată: 95 kg/f. (joacă handbal și volei). Iar ca o curiozitate privește pe acest «Hercule» — idealul tău (foto 4) — care cîntărește aproape 70 kg. Abia smulge 100 kg/f, cînd la greutatea lui, conform regulei — de două ori greutatea corpului — ar trebui să realizeze 140! Mai e nevoie să spunem că iubește mai mult «odihna» și... cîntarul decît stadionul? Firesc el ar trebui să arate ca gimnastul din fotografia 5 care poate scoate — la 70 kg greutate — pînă la 200 kg/f.

— Dar eu la școală sînt scutit de sport! Sînt debil. Am ceva amețeli și nici cu ficatul nu stau bine...

— Și Chepeș Andrei (pitic în echipa de scrimă a Școlii sportive de elevi nr. 1 București) era scutit. Și încă pe ce motiv: fractura mîinii drepte. Neapelînd la medic de urgență, sudura s-a făcut greșit, antebrațul rămînîndu-i strîmb, denivelat. După un an de exerciții gradate din antrenamentul scrimerului, mușchii au modelat osul, și pe lîngă frumoasele perspective sportive, micul Fanfan are și o mînă... fotogenică (antrenor Pelmuș Cornel).

— Da, dar vedeți, eu sînt premiant, și n-aș vrea să-mi scadă mediile!

— Temerea ta e falsă (doctor Popescu Octavian, Liceul nr. 35 din Capitală). Orice copil «pierde» timpul într-un fel, cînd nu stă la masa de învățat. Dar un sportiv se întoarce cu mai multă poftă de carte și dă un randament mai bun. Fără nici-o altă demonstrație savantă notați pur și simplu: LICEUL NR. 35 — CU PROGRAM SPECIAL DE EDUCAȚIE FIZICĂ! — ESTE PRIMUL PE CAPITALĂ ÎN CE PRIVEȘTE PROCENTUL ABSOLVENȚILOR CARE AU REUȘIT LA FACULTATE.

**ILIE TRAIAN**

**Foto: GR. PREPELIȚĂ**

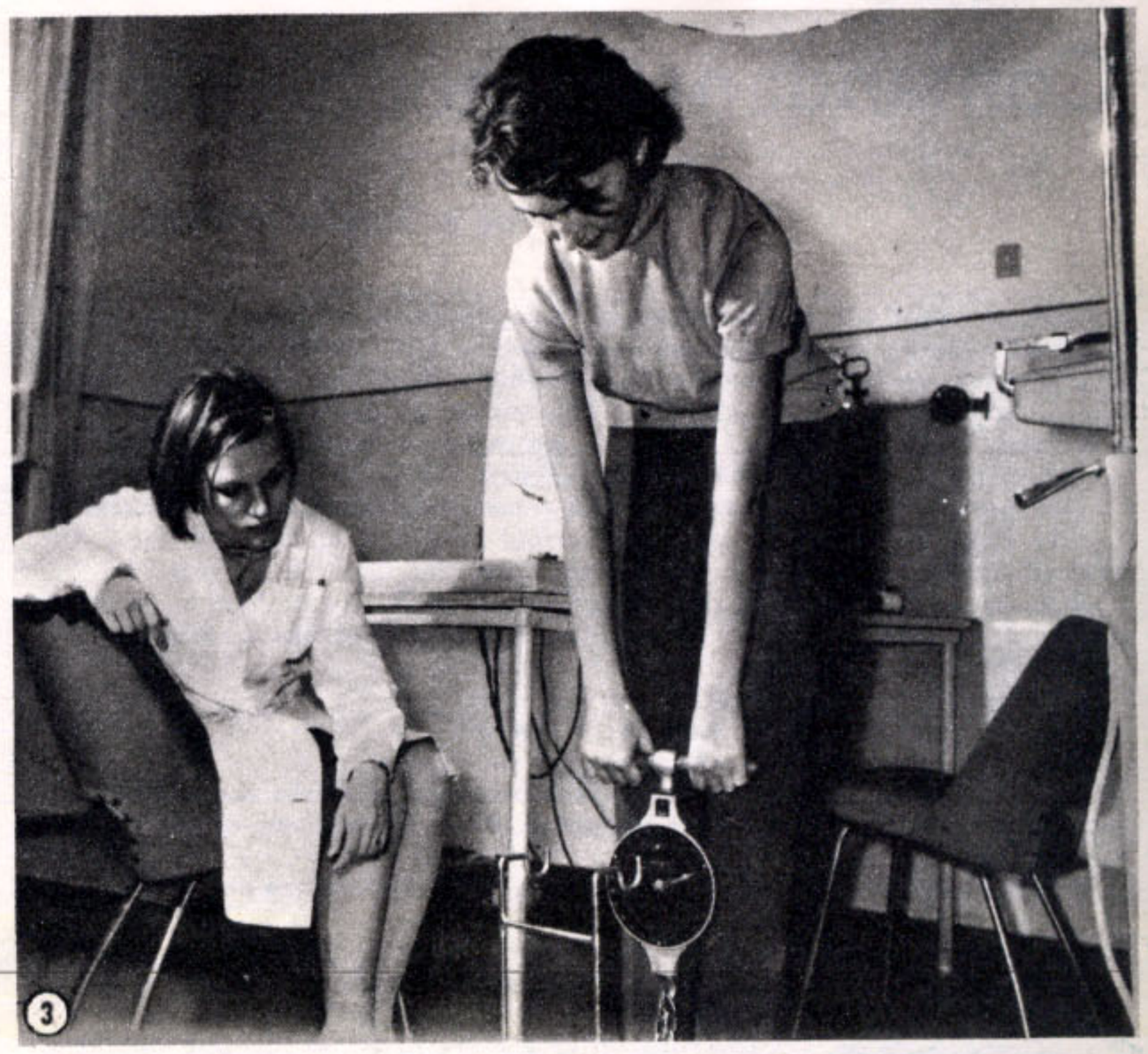

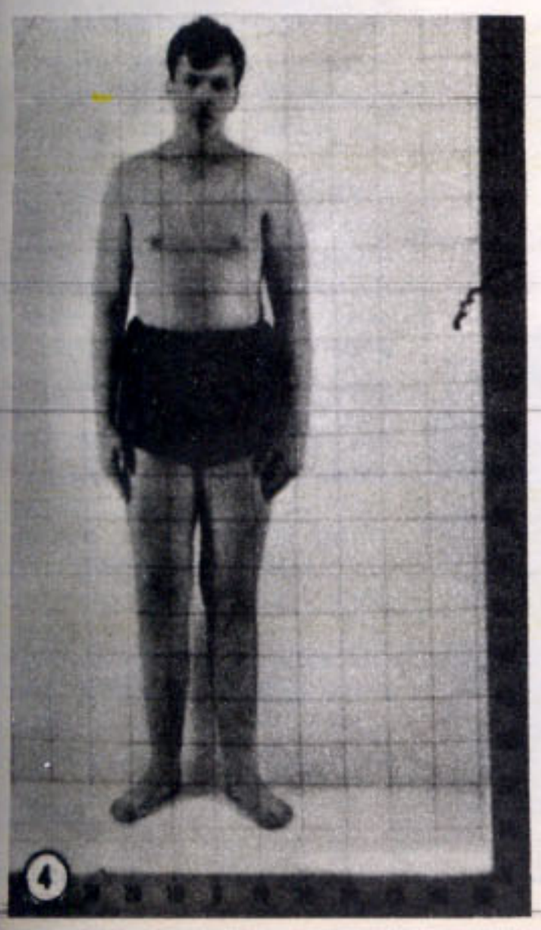

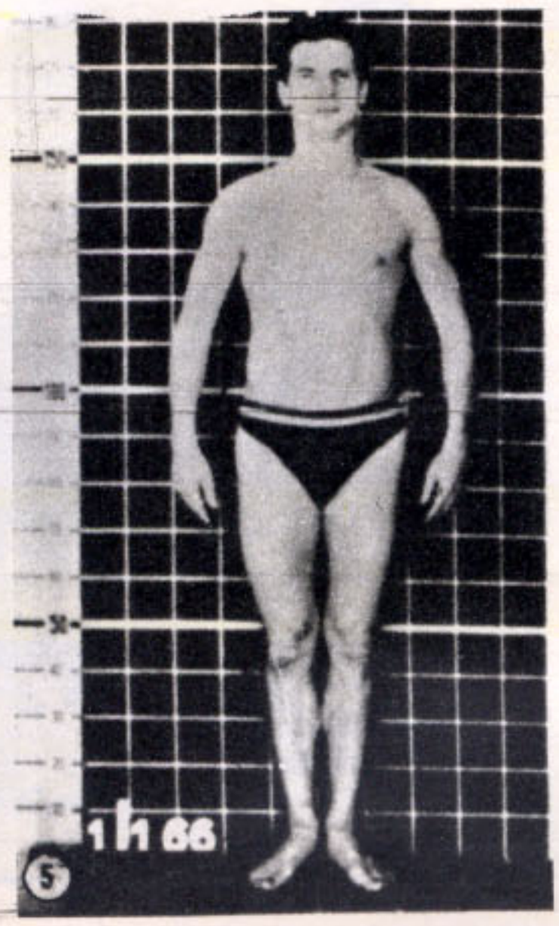

Din cauza lipsei de spațiu, continuarea «Istoriei cupei «Jules Rimet» va apărea într-un număr viitor.

25 OCTOMBRIE, ZIUA FORȚELOR ARMATE ALE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

# Comandantul tanchiștilor

de lt. colonel V. FILIMON

Seară cu ceață și burniță. Aplicația se apropia de momentul hotărîtor. Pe calea undelor, venise ordinul de deplasare din raionul de concentrare — o pădurice unde militarii făcuseră ultimele pregătiri în vederea «bătăliei» care urma să se desfășoare. Motoarele au prins a mugi, oțelurile a scînteia, fețele a străluci. Și îndată, pe îngustul drumeag de cîmpuri, a pornit șerpuitor o lungă coloană de tancuri, mașini și tunuri.

Din mers, am sărit pe buza unui tanc și m-am strecurat ușor prin capacul turelei lîngă tanchiști. În semiîntunericul uriașului clopot de oțel, am deslușit chipul conductorului tancului, caporalul Gavrilă Mircea.

Alături de caporal — locotenentul major Prihoreanu Viorel, comandantul plutonului de tancuri. Un tînăr cu chip de adolescent, cu fața smeadă și cu ochii expresivi.

Am legat vorbă cu dînsul. L-am întrebat:

— Cînd v-ați hotărît să deveniți tanchist?

S-a uitat la mine. Apoi, după o clipă de tăcere:

— Din copilărie. Mă jucam cu cei de seama mea, visam să zbor cu avionul printre nori. Am îndrăgit apoi tancurile. Cînd le vedeam, uriașe, puternice, mă impresionau.

Atunci, era, firește, o închipuire, un vis... Nu știu cum se poate exprima mai bine asemenea cutezanță. Și, cum se vede, am ajuns într-adevăr tanchist, comandant. Cel care n-a trăit intens viața de tanchist, cu greu își poate închipui multitudinea de satisfacții ce ți-o poate da această specialitate. Te simți stăpînul unei arme teribile, care în luptă face minuni.

...Zîmbetul de pe fața tînărului ofițer dispare brusc. A început aplicația. Este asaltată linia întîi «inamică», tancurile își dezlănțuie toată puterea motoarelor, înaintînd vertiginos în inima poziției «adversarului». Tunurile de pe tancuri lovesc în plin rămășițele «inamice», scoțîndu-le din luptă sau silindu-se să se retragă grabnic dincolo de rîul ce-și poartă apele învolburate spre sud.

Primul tanc a ajuns la malul rîului. Un ordin scurt, și tancul este închis ermetic. Apoi, cu toată viteza, uriașa broască de oțel se afundă în apa cenușie. Dar, deodată, șenila din dreapta prinde a zbîrnîi în gol și tancul se înclină pe o coastă. O undă de neliniște se așternu în sufletele tanchiștilor cu mai multă experiență. Numai că acea clipă fu într-adevăr o clipă — pentru că interveni omul acela care insuflă permanent ostașilor tărie și bărbăție, comandantul.

— Flăcăi, zise hotărît locotenentul major, uite așa trebuie să se descurce tanchistul într-o asemenea situație.

Se așeză numaidecît în fața levierelor. Cu mișcări de artist al volanului, struni motorul în sensuri anume cerute de moment. Cîteva zvîcnituri, și tancul ieși din apă, urcă repede pe malul uscat. Apoi, cu motoarele în plin, porni înainte, urmat de celelalte.

Misiunea fusese îndeplinită cu succes.

# 45 DE ZI

**Nava-școală «Mircea» a făcut, în vara aceasta, un marș pe apă, pînă în Anglia, la Portsmouth, răspunzînd vizitei făcute de o fregată engleză în țara noastră. Am făcut parte din acest echipaj format din elevii Școlii militare superioare de marină, și împreună cu el am navigat cu toate pînzele sus, ori cu motoarele, timp de 45 de zile.**

*Sîmbătă, 15 iulie*. Am părăsit portul Constanța... În dimineața acestei zile am străbătut cu velele desfășurate întinsul Mării Negre. Era o vreme însorită, Mamaia, Eforie și Mangalia străluceau în soare.

A doua zi, am intrat în strîmtoarea Bosfor. Farurile Rumeliei și Anatoliei ne dau binețe din ochii lor electrici. Din ceața lăptoasă apar contururile celor două maluri — european și asiatic. Iată-ne în fața Constantinopolului. Pe mal, cetatea EDICULE — «Șapte turnuri», în care a fost întemnițat și ucis Constantin Brîncoveanu, împreună cu cei patru fii ai săi. Strîmtoarea se desface într-un mic golf — vestitul Corn de Aur. Dincolo de un pod, ce traversează golful, ni se înfățișează în fața ochilor «Sfînta Sofia», bijuterie a arhitecturii bizantine, moschee transformată astăzi în muzeu.

*Duminică, 23 iulie*. Am străbătut Marea Marmara, Dardanelele, am ieșit în Egee și am intrat în Mediterană. Marea aceasta, ca o carte uriașă, cu pagini larg deschise și albastre, în care puteai citi toată frumusețea unui răsărit de soare, ne-a primit cu o deosebită ospitalitate. Am mers cu motoarele în plin. Seara însă, un pui de vînt din pupă l-a făcut pe comandantul școlii, căpitanul de rangul I Ilie Ștefan, să ordone întinderea velelor pe timp de noapte. Trebuie să vă spun că această manevră m-a neliniștit. Asistasem ziua, de nenumărate ori, la urcarea în arboradă a elevilor. Dar noaptea? Peste o sută de elevi să urce sus, pe catarge, pînă la 44 de metri înălțime deasupra apei, să desfacă pînzele și să le întindă!

Pe șeful de echipaj al navei îl cunosc de două decenii. Este vorba de bătrînul lup de mare, maistrul principa
colindă
după pr
rinarilo
trebat
ment.
însumi
uluitor.

Din
borduri
grade,
sează p
reflecto
în cata
aceea,
și lumi
niște v
au urca
dinainte
gelor.

— De
zea în
navei,
dru Hî
pînă at
pînze a
navei o
manevr
timp d
uit nici

# Micul oștean

*Marin își simțea inima bătînd
ternic: linia de sîrmă ghimpată
afla la o palmă de loc. Aparatul
fotografiat îl avea la îndemînă.
îndată ce va descoperi depozitul
muniții german, cum avea misiune*

*O cască uriașă, cenușie, îi ap
în față și la ureche îi ajunse
lătrat ascuțit de cîine. Fusese o
surprins? ...Prin minte îi trecură
tr-o clipă felurite gînduri, crimp
din copilărie, din cei nouă ani
care încă nu-i împlinise. Se ved
ascuns sub coviltirul unei căruțe
litare (cu cîteva luni în urmă,
septembrie 1944), în trenul ce
îndrepta spre front, cu regimen
40 infanterie din Medgidia, unde
înrolase copil de trupă. Comandan
îi spusese să rămînă acasă. El v
însă să meargă cu regimentul,
lupte împotriva fasciștilor, care c
caseră pămîntul străbun. Nu i-
dat armă, dar — la insistențele lui
a fost instruit în mod special
pregătit să îndeplinească misiuni
cercetare. Disciplinat, isteț, s-a de
curcat în împrejurări grele. Fuse
cu ostași în misiuni de cercetare,
strecurase deseori dincolo de tra
șeele dușmane, culesese informa
prețioase de la inamic, în spec
pe frontul de la Banska-Bistrica. Fa
tele sale, de adevărat eroism, i-
adus aprecierile meritate...*

*Pe cînd își îndeplinea ultima m
siune, micul oștean, hăituit cu cî
de fasciști, fusese luat prizonier.
venit însă ziua victoriei mult aște
tată. Atunci, împreună cu bravii no
tri ostași s-a întors și copilul
trupă LUNGU MARIN. Avea trei d
coratii pe piept, iar la epoleți îi st
lucea gradul de caporal.*

AL. DINU IFR

# E CU BRICUL „MIRCEA"

de colonel TRAIAN UB

iu, care din 1923 struiește promoție elevi în arta ma- nbit cînd l-am în- periculos acest mo- tîrziu am fost eu acestui spectacol

ului, nava își apleca argele la peste 15 i impresia că dan- punte, s-au aprins piectîndu-și lumina cer. Și în clipa spectacol de sunet șiruri de elevi, ca acrobați trapeziști ele, ocupînd locul la verigile catar-

desfășurați! se au- cea comandantului de rangul 2 Alexan- deodată, catargele e, s-au umplut de aripi, care dădeau orită. A fost prima șurării velelor pe pe care n-am s-o

*Joi, 27 iulie.* Timp de 3 zile am fost oaspeți ai flotei franceze din portul Toulon. Nava a fost vizitată de turiști francezi și străini, în timp ce echipajul bricului «Mircea» a făcut o plimbare cu autocarele pe Coasta de Azur. Am plecat în seara celei de a treia zi spre Gibraltar.

*Duminică, 30 iulie.* Am ajuns la Gibraltar. Stînca care țîșnește din Mediterană păzește parcă strîmtoarea dintre Europa și munții de pe continentul african. Ca o cetate inexpugnabilă, stînca aceasta înaltă de peste 400 de m și lungă de 4 km domină atît marea cît și oceanul. Acostăm pentru 24 de ore. Colindăm orașul etajat în pante, vizităm farul Europei, urcăm pînă în piscul stîncii, de unde ni se dezvăluie toată panorama portului: aerodromul intrat cu pista de beton adînc în mare, docurile, zeci de nave militare engleze și americane, pasagere turistice, iar undeva, la o dană, bricul «Mircea», ca o mică bijuterie, cu cele trei catarge ca trei semne de mirare.

A doua zi, spre seară, părăsim portul și ne îndreptăm spre Atlantic. Tîrziu, în noapte, de pe coasta spaniolă ne clipește cu un ochi uriaș capul Trafalgar. Aici, în vestita bătălie navală, a căzut la 2 octombrie 1805 celebrul amiral englez Nelson.

*Vineri, 4 august.* Atlanticul ne-a primit cu hulă puternică. Din cauza tangajului și ruliului, nava este nevoită să înainteze cu prudență. Balansul face ca lucrurile de pe rafturi, cărțile de pe birouri, vesela din careul ofițerilor să fie într-un joc continuu. Și tocmai pe o asemenea vreme e planificată încă o manevră de desfășurare a velelor!

Mă neliniștește faptul că de sus, unde catargele se înclină cu zeci de grade către borduri, s-ar putea ca unul din cei peste 100 de elevi să fie smuls de vîntul puternic. Am acolo, sus, prieteni. Îi urmăresc cu sufletul la gură cum, sfichiuiți de vînt și ploaie, urcă pe cea mai înaltă velă de pe catarg, pe rîndunică, cum desfac pînzele albe, uriașe. Deodată...

A căzut ceva de sus! Ce s-a întîmplat? Respir ușurat: a căzut o simplă beretă de marinar care, luată de vînt, plutește acum pe valurile oceanului

*Miercuri, 9 august.* De două zile am acostat la dana de onoare a portului englez Portsmouth. Vremea e mohorîtă, cu ceață și ploaie. Sute de englezi vin însă să ne viziteze bricul, în timp ce echipajul nostru urcă pe nava «Victoria» a amiralului Nelson, navă devenită muzeu. Am vizitat apoi orașul, casa în care s-a născut Charles Dickens, unde avem prilejul să vedem numeroase manuscrise ale celebrului scriitor. Cu autocarul, pornim către Londra. Ne întîmpină pe întreg traseul, de o parte și de alta a șoselei, verdele pășunilor, grădinilor, parcurilor, terenurilor de sport, gazonul natural udat zilnic de ploaie. Și iată Londra, metropola Marii Britanii, cu cele 9 milioane de locuitori! Traversăm primul pod peste Tamisa și intrăm într-o circulație de iad, cu sute de autobuze etajate, cu mii de turisme, pe străzile înguste, strivite parcă de masivitatea blocurilor.

Ne oprim în vestitul Hyde Park, asistăm la schimbarea gărzii de la palatul Buckingham, vizităm Turnul Londrei, intrăm în Piața Trafalgar, trecem prin fața Parlamentului cu statuile lui Cromwell și Richard Inimă de Leu și, după ce vizităm Muzeul Marinei, poposim pe deal observatorului Greenwich, călcîn peste meridianul Zero.

Ne-am întors pe bricul «Mircea» Cu pînzele sus, în aclamațiile engle zilor de pe cheiul orașului Por smouth, părăsim țărmul făcînd cal întoarsă. În drum spre țară, mai fa cem o escală în peisajul exotic a insulei Malta.

...Au trecut 45 de zile și iată-n din nou în portul Constanța, Di nou pe pămîntul românesc.

Și acum, să vă fac o mărturisire am un fiu pionier și, credeți-mă de la sosire și pînă în prezent, na vigăm adesea de-a lungul mărilor ș oceanelor lumii, pe harta larg des fășurată în cameră, avînd în fa macheta bricului «Mircea». S-ar pute ca peste ani, atît el, cît și mulți dintr voi, să cutreierați cu nava-școal «Mircea» mai mult decît mine mă rile și oceanele, ca elevi sau ofițer ai marinei noastre militare sau co merciale. Eu n-am făcut altceva decît răsfoind carnetul de însemnări, să vă redau, în limita spațiului de față doar cîteva impresii din această că lătorie.

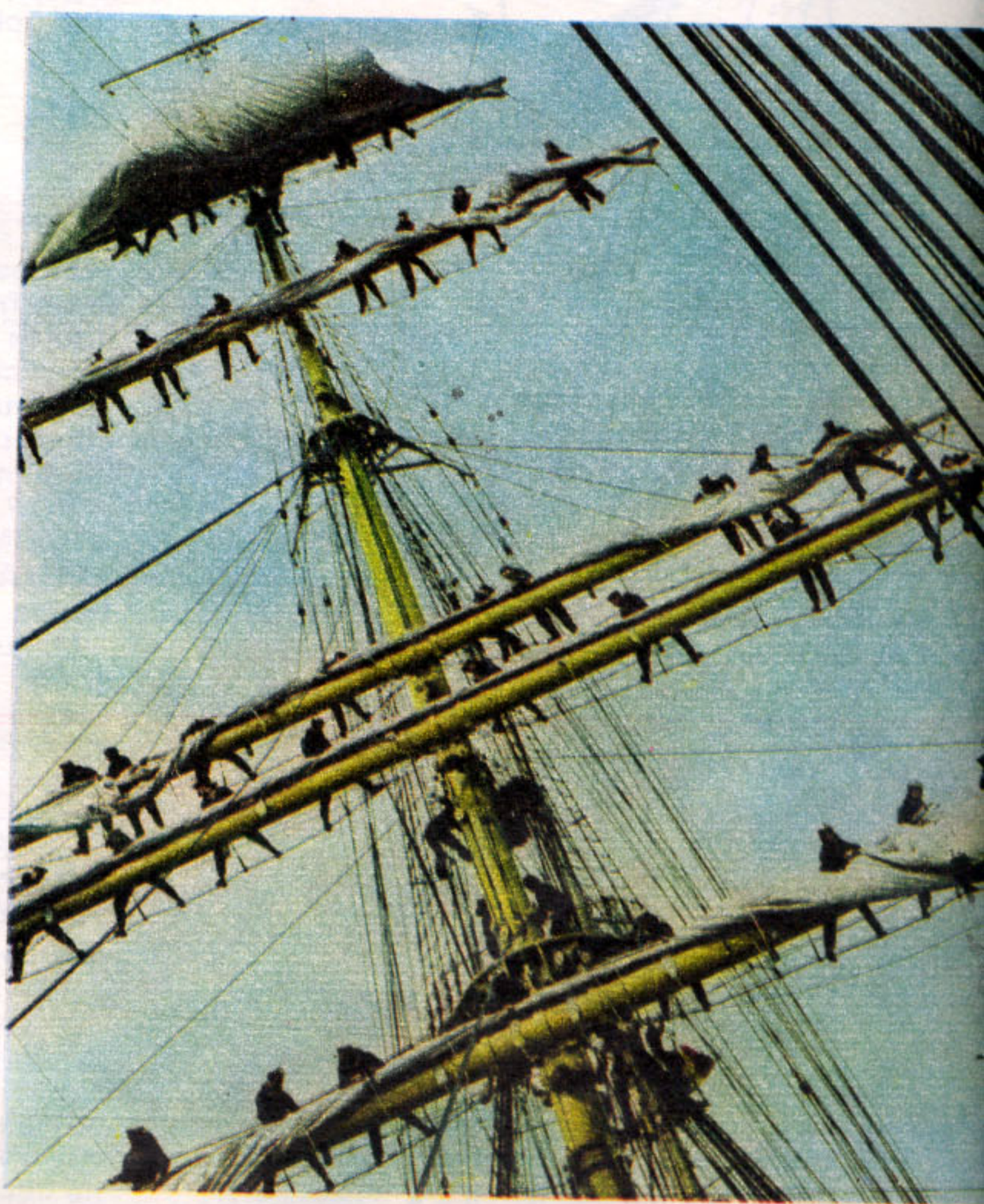

# POȘTA VESELĂ

**Vă răspunde baronul MŰNCHHAUSEN**
**p. conf. N. Gărdescu**

**TUDOR I.VALERIU, Rîmnicu Sărat**

Ne întrebi dacă, avînd optsprezece ani, mai poți colabora la o publicație a pionierilor. De ce nu? Uite-te la mine. Eu cum scriu? Și, poate n-ai să mă crezi, eu chiar am depășit puțintel această vîrstă.

**ADELINA ZAMBRA, clasa a V-a, București.**

Ai dreptate, Münchhausen se scrie cu doi «**h**». A fost o simplă greșeală că în numărul 2 al revistei noastre a apărut cu un singur «h». În manuscrisul meu era, bineînțeles, cu doi; întîi fiindcă știu cum mă cheamă și al doilea pentru că eu, care am fost totdeauna un risipitor, nu m-aș putea gîndi niciodată să fac economie la o consoană.

**MIRĂUȚĂ DANIELA, clasa a VII-a, Liceul «G. Coșbuc» Cluj.**

Deși nu răspund de «rubrica grafologică», pot preciza că ești o persoană **înaltă,** deoarece văd că mi te adresezi cam **de sus.**

În ce privește metoda pedagogică ce trebuie folosită pentru a-ți învăța pisica să numere, problema depășindu-mă, am arătat scrisoarea mîței mele, cerîndu-i sfatul! Această pisică, pe care cred că ai văzut-o într-o emisiune a televiziunii, înghițindu-l pe Lapsus, a putut înghiți și unele... aprecieri puțin măgulitoare, din zisa scrisoare, ce sînt adresate stăpînului său. Și fără a-ți purta pică îți răspunde: **«Cel mai bun sistem e număratul pe degete, adică pe gheare, și cum noi pisicile avem douăzeci, se poate ajunge lesne la un frumos rezultat; bineînțeles dacă nu avem deaface cu Motanul Încălțat, care nu are la îndemînă decît zece, restul aflîndu-se în cizme».**

**BOILA DORIN, clasa a VII-a Mediaș și TALABAN ELENA, clasa a VI-a Gălăuțaș.**

Mulțumim pentru aprecieri și urări. Poza animalului ce a apărut în revistă sub titlul: «Știți zoologie?» n-am îndrăznit s-o privesc, mi-a fost frică, dar mi-au spus alții că e un liliac. Bravo vouă!

**DANILA ATANASE, clasa a VII-a, Școala generală Sebeș—Alba.**

Ceri să-ți trimitem cîteva vederi colorate. Cu plăcere! Cîte? Comunică-ne numărul lor și așteaptă pînă ne vor scrie toți elevii, din întreaga țară, cîte vederi doresc; ca să nu ne ducem de mai multe ori la librărie!

desen de EUGEN TARU

# Cuvinte potrivite

**Anton Pann,** *despre care Eminescu scrisese «cel isteț ca un proverb», a fost unul dintre cei mai mari culegători și păstrători ai folclorului poporului nostru. În cartea sa «Povestea vorbii» a adunat cele mai vechi și mai înțelepte proverbe și zicători. Iată ce se spune* **despre învățătură:**

*«Ce înveți la tinerețe, aceea știi la bătrînețe.*

*Omul în copilărie, lesne-nvață orice fie.*

*La orice treabă, pe Stanpățitul întreabă».*

*Sau:*

*«Meșteșugul vreme cere,*
*Nu se-nvață din vedere.*
*Cu vreme și cu încetul*
*Se face tare oțetul. Precum e o vorbă:*
*Lucrul bun, care îți place,*
*Nu-ntrebi în cît timp se face».*

**ATENȚIUNE!**

**Tăiați acest cupon, completați-l cu răspunsurile la întrebările de la pagina *3*, apoi lipiți-l pe sectorul cu nr. 1 din fișa de concurs de la pagina 4.**

Răspuns nr. 1 ____

Răspuns nr. 2 ____

Răspuns nr. 3 ____

# SECRETUL AMFOREI

Scenariu de
ION HOBANA

Desene de
POMPILIU DUMITRESCU

ANDA, RADU ŞI MIHAI, CERCETĂTORI LA CENTRUL DE ARHEOLOGIE SUBMARINĂ, SÎNT ÎN CĂUTAREA UNOR VESTIGII ALE TRECUTULUI. DAR DEOCAMDATĂ, FĂRĂ SUCCES.

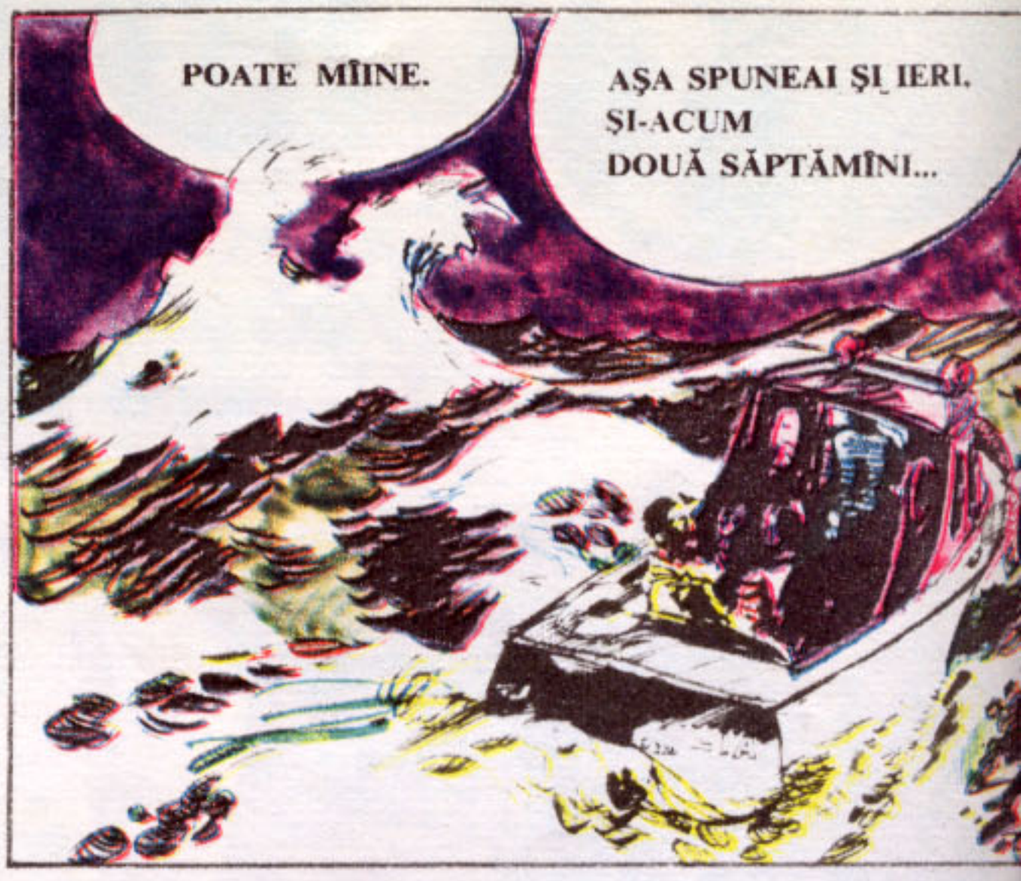

# Dincolo de ECRAN

(O ZI PRINTRE REALIZATORI AI FILMELOR ROMÂNEȘTI)

Un om, un aparat de filmat, și gîndurile... Așa începe orice film. Încă nu s-a terminat nici o scenă, pelicula doarme, neatinsă de lumină, în casete. Doar regizorul (în fotografia noastră, Mircea Săuca pe ecranul imaginație ce, la comanda «moto prinde viață întîi pe și apoi în întunericul al sălilor de cinematog

«În schimb, la noi e haz din belșug!» ne asigură Ștefan Tăpălagă, Puiu Călinescu, Nicu Constantin și Ștefan Bănică. Ce să-i faci, ăsta e avantajul actorilor de comedie! Dar ce vor spune spectatorii? Titlul viitorului film e însă promițător: «Împușcături pe portativ».

Actorii Ștefan Ciubotărașu și Dem. Rădulescu îndură, în filmul «Subteranul», o «erupție de petrol» evident trucată, dar deloc ușor de suportat!

PETRE LUȘCALOV

# OSTROVUL LUPILOR

ROMAN FOILETON

— Da, domnule profesor... răspunse Scatiul, în timp ce dădea din vîsle ca să potrivească luntrea cu botul în direcția curentului... De-aici ne îndreptăm spre stăvilar, azi se fac transbordări de șlepuri în baltă... Trecem de punctul de control, și intrăm în canalul principal... În două ore sîntem la «Ostrovul Lupilor».

— Există și un post de control? se interesă «profesorul», cercetînd cu luare aminte malurile pe care se vedeau, încremenite, căsuțele satului.

— Da, răspunse Scatiul, trăgînd voinicește la vîsle... Stăvilarul este păzit de miliție...

Necunoscutul căzu pe gînduri cîteva clipe, apoi scoțînd din buzunar o hîrtie, o despături și după ce își aruncă privirea pe ea, întrebă:

— Ai auzit de «Cotul Pisicii»?

— Desigur că am auzit, răspunse cu însuflețire Scatiul. «Cotul Pisicii» începe de la mila 75.

«Profesorul» cercetă din nou hîrtia și apoi își aținti asupra Scatiului ochii lui seci și cenușii, ca oțelul:

— Dunărea nu a rupt malul acolo?

— Ba da... făcu Scatiul, continuînd să vîslească... Dunărea bagă apă în baltă, pe la «Cotul Pisicii». E greu de trecut pe-acolo...

— De ce? se interesă necunoscutul.

— La «Cotul Pisicii» sînt multe anafore...



— Anafore? se miră profesorul. Ce-s astea?

— Vîrtejuri de apă...

— Mari?

— Foarte mari... continuă Scatiul, trăgînd vîrtos la lopeți. Și curentul apei este foarte puternic, aruncă și pietrele la mal.

— Nu mai spune, chicoti neîncrezător necunoscutul, și anaforele astea răstoarnă și barca?

— Dacă o prind, încep s-o învîrtească... și dacă se nimerește să treacă vreun vapor, ne-am dus pe copcă.

— Nu-i așa, Babușcă? adaugă el, întorcîndu-se spre băiețașul poreclit astfel, și care părea să picotească la capătul celălalt al bărcii...

Ochii verzi ai lui Babușcă se deschiseră ca două lame tăioase și subțiri:

— Îhî... făcu acesta, valurile stîrnite de vapor ne răstoarnă, și anaforul ne înghite ca pe-o gălușcă...

Un zîmbet neîncrezător flutură o clipă pe buzele necunoscutului.

— Ia mai lăsați-mă cu poveștile astea, se răsti el deodată, cu un glas care îi făcu pe cei doi băieți să tresară. O să faceți așa cum vă spun eu. Vîsliți spre «Cotul Pisicii»!

Cei doi băieți se priviră cu coada ochiului și tăcură. Pe măsură ce barca înainta pe Dunăre, priveliștea se schimba; malurile fluviului deveneau sălbatice și pustii. Ici-colo, cîte-o salcie bătrînă, roasă de scorburi uriașe, cobora de pe mal și îngenunchea în Dunăre, clătinînd deasupra bărcii, pletele ei verzi, despletite parcă într-un bocet. Apele deveneau din ce în ce mai repezi și mai tulburi.. După vreo oră de mers, Scatiul dădu drumul o clipă vîslelor din mînă, și ștergîndu-și fruntea brobonită de sudoare cu mîneca cămășii arătă spre o tăbliță albastră, spînzurată pe un mal pustiu și prăvălit, și pe care se putea citi cu litere și cifre albe: «Mila 75».

— Aici începe «Cotul Pisicii», spuse Scatiul, apucînd din nou vîslele... priviți, priviți, domnule profesor.

Necunoscutul întoarse capul și privi; ceea ce văzu îl făcu să tresară. Țîșnind de undeva din zare, din întunericul unor păduri nesfîrșite de sălcii, Dunărea se desfăcea într-un arc gigantic și

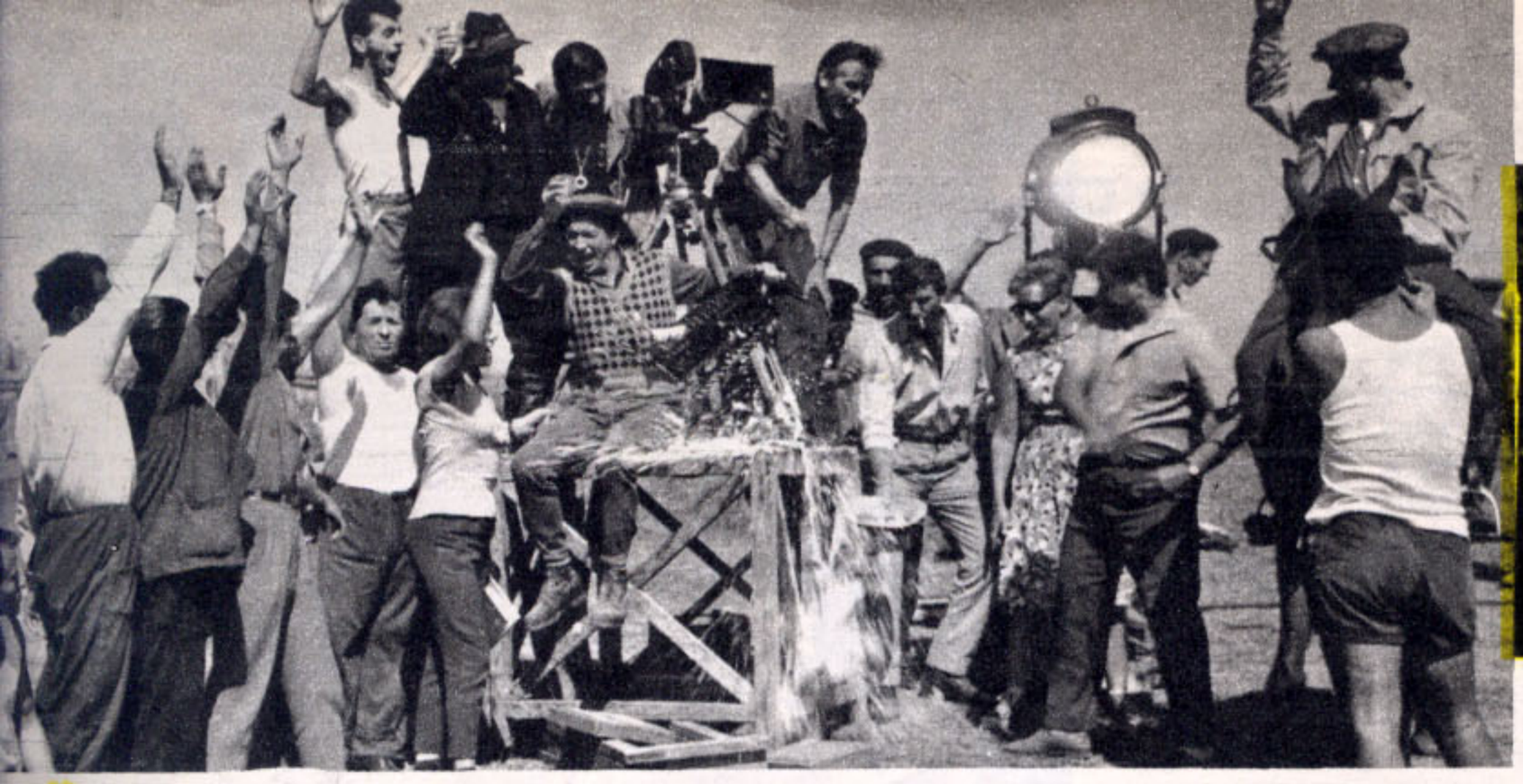

Din clipa în care autorul scenariului a scris ultimele rînduri și pînă în ziua cînd operatorul proiecționist stinge luminile în sală, însuflețind ecranul, sute de oameni au lucrat multe luni de zile la realizarea noului film: redactori, regizori, actori, figuranți, operatori, electr pictori, tîmplări, lăcătuș tabili, ingineri de sune cialiști în trucaj, machio senatori de costume, tecți — și lista e depa a fi completă. Din bu aplauzelor, cîte o floare tru fiecare din ei.

Explozie de bucurie! Membrii echipei sînt încîntați. Una din scenele programate pentru azi a ieșit foarte bine! Și pentru că e o zi călduroasă, cineva și-a găsit de lucru cu o căldare de apă rece!

Una din ultimele operațiuni: mixajul. Liniște și precizie de laborator. Acum se îmbină imaginea cu sunetul vocilor, cu zgomotul si cu muzica.

Îi recunoașteți? Sînt Tom Sawyer și bunul lui prieten Huckleberry Finn, celebrul cuplu al lui Mark Twain, eroii unui viitor film.

strălucitor de oțel, plesnind cu un vuiet înfricoșător malurile galbene și prăvălite, peste sălcii uscate și putrede, cu rădăcinile încolăcite în aer, ca brațele unor caracatițe monstruoase. Apa zbura. Ici-colo, pe strunele întinse și tremurătoare ale apei, se zăreau pete uriașe, încremenite, asemănătoare unor gigantice pete de ulei. Și petele acestea veneau încet, încet, pe Dunăre, spre barcă.

— Atenție Babușcă! Anaforele! strigă Scatiul, înfigînd mai adînc vîslele în apă... Ai pregătit ancora?

— Pregătit... răspunse Babușcă, încremenit, cu lopățica în mînă.

Necunoscutul privi liniștit spre petele uriașe care se apropiau de ei — neînțelegînd pricina agitației care îi cuprinsese pe cei doi băieți. Dar deodată privirea îi fu atrasă de o salcie bătrînă și uscată — smulsă de undeva de ape — și care venea spre ei pe Dunăre purtată pe creasta unui curent. Trecînd pe lîngă una din acele pete, salcia păru că se poticnește brusc. Apoi, atrasă parcă de un magnet, salcia uscată se roti de cîteva ori în loc și-apoi, încet, încet, se îndreptă spre anafor. Aici începu un joc ciudat. După ce ocoli de cîteva ori anaforul, plutind așa adormită parcă, salcia se apropie de conturul uriașei pete. Aici, trezită parcă din somn, și speriată, salcia se năpusti afară și sări în curent, ca să scape. Dar o mînă nevăzută o prinse parcă de coadă, și o trase înapoi în cercul strălucitoarei pete. Aici ea se roti din nou de cîteva ori. Ușor, apoi din ce în ce mai repede, și deodată sub ea se căscă o gură neagră, rotitoare și înspumată. Parcă cu un țipăt desnădăjduit, vrînd să se agațe de cer cu crengile ei putrede, salcia uriașă se prăvăli în adîncuri și dispăru. Apele se închiseră deasupra ei.

Necunoscutul sări în picioare și urlă îngrozit:

— La mal! La mal! Trageți barca la mal!

Dar era prea tîrziu. De undeva, din adîncurile apelor tulburi, o uriașă pată strălucitoare apăruse sub barcă. Zărind-o, Scatiul înfipse desnădăjduit vîslele în apă și strigă:

— Anaforul... Ne-a prins anaforul, Babușcă! Cîrmește spre mal! La mal, Babușcă, la mal!

Dar barca nu îi mai asculta.

*(VA URMA)*

# Aici
scriu
și desenează
copiii

## *Cîntare patriei*

O, patrie scumpă și-atît de frumoasă,
Ești mamă, ești casă, ești glia mănoasă.
Și vîntul și cîntul ușor te alină,
Ești tînără astăzi și tot mai senină.

Ai cîmpuri întinse și mult roditoare,
Și codri bătrîni cu limpezi izvoare,
Ai blocuri înalte și parcuri și flori
Ce-și scaldă făptura în noile zori.

O, patrie scumpă, din inimă-ți cîntă
Și vremea, și plaiul, și forța ne-nfrîntă.

**DIVESEVICI MARIA**
cl. a VII-a, Școala generală Măriției,
raionul Rădăuți

**PIȚUL NICU**
cl. a VI-a
Scoala generală nr. 2 Lupeni

**ANCUȚA OVIDIU**
cl. a VI-a
Școala de Arte Plastice
Piatra Neamț

## O ZI DE ȘCOALĂ ÎN ANUL 2 107

Ne aflăm într-unul dintre orășelele de pe pămîntul Antarcticei. Soarele artificial își face apariția pe după culmile înzăpezite. Datorită lui, Antarctica, țara zăpezilor veșnice a devenit unul dintre înfloritoarele colțuri ale Terrei. Într-o frumoasă peșteră transformată într-un adevărat paradis al plantelor, s-a instalat localul școlii cu vaste laboratoare de fizică, chimie și biologie, cu spațioase săli de curs.

În dimineața aceasta copiii urmăresc atenți o lecție nouă, privind prin vizoarele costumelor asemănătoare cu cele de cosmonaut. Robotul-profesor explică, folosindu-se de limba universală de mult pusă la punct. Lecția se apropie de sfîrșit. Bătrînul și totuși mereu tînărul clopoțel care nu și-a pierdut încă atribuțiile școlare sună vesel, de recreație. Zglobii ca și în secolul XX, copiii ies la joacă. Pe nesimțite, cele zece minute de pauză trec... Urmează lecția de astronomie.

Cînd orele de curs iau sfîrșit, copiii harnicilor locuitori ai Antarcticei se îndreaptă cu quintobuzele, prin tunelul subteran, spre casele lor din orașele suspendate.

**ȘERBĂNESCU DAN — CONSTANȚA**

**CSONTOȘ TIBERIU**
cl. a VI-a B
Școala generală nr. 1, Lupeni

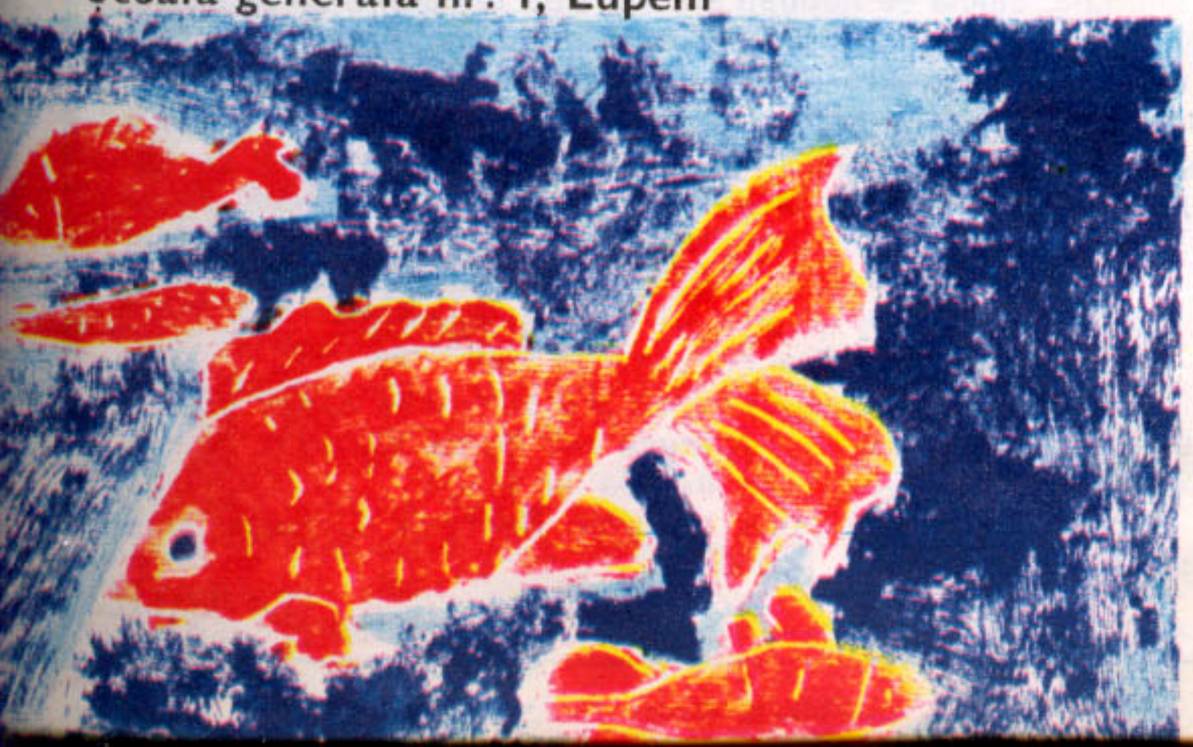

**COSTENIUC VALERIA**
cl. a VI-a B
Dornești, Suceava

# FILATELIE

**Vă prezentăm o serie originală și gurălivă: păsări.**

# VĂ INFORMĂM DESPRE:

## CAREUL GIGANT

Iugoslavul Zvonko Ianan a muncit timp îndelungat la alcătuirea unui careu de cuvinte încrucișate cuprinzînd 40 000 de pătrățele. Careul are 8 469 de cuvinte.

## LEACUL SOMNOROȘILOR

Un inventator din Milano, Gionni Bargamaschi, a pus la punct un dispozitiv care împiedică pe conducătorii de mașini să adoarmă la volan. E vorba de un aparat care funcționează cu ajutorul unei baterii. Un fir fixat de baterie este prins de ureche. În momentul în care automobilistul este pe cale să adoarmă și capul alunecă în față sau lateral, mercurul dintr-un tub mic așezat pe ureche se scurge și pune în funcțiune o sonerie foarte puternică. Experiențele au dovedit că invenția este corespunzătoare, astfel că ea a început să fie fabricată în serie.

## STILOUL CU ULTRASUNETE

Un asemenea stilou fabricat în Statele Unite are un generator microscopic care prin producerea unor vibrații ultrasonore face să apară pe hîrtie textul respectiv.

### Problema

Împărțiți numărul 90 în patru părți neegale astfel încît dacă adăugăm primei părți 2, scădem din a doua parte 2, înmulțim pe a treia cu 2 și împărțim pe a patra cu 2, rezultatele tuturor operațiunilor să fie egale.

## CE SCRIE AICI?

## LOGOGRIF

Cu cinci litere-i lădiță
Pentru fustă și rochiță.
Cu patru-i o albă floare,
Puritate și candoare.
Cu trei, mergi pe cursul lui
Pîn-la Marea Nordului.
Cu două-i bun pentru ie,
Numai prelucrat să fie.
Ultima-o aflăm ușor
Dacă ne gîndim la «nor».

**Șerbănescu Dan**

## SCART ANAGRAMAT:

xxoxxxxxxx

Cum se dezleagă: aflați ce reprezintă desenul și amestecați literele fără litera U care ocupă locul lui O de la cheie, astfel ca să aflați un cuvînt nou.

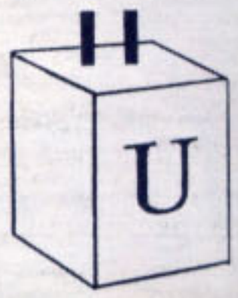


## *Rebus... curajos*

**8 LITERE**

**Tipograful a colaborat la această pagină cu un desen creat de mașină**



## ÎNDREPTAȚI GREȘEALA

Alcătuiți din bețe de chibrit următoarele cifre și semne:

Acum, îndreptați greșeala, mutînd un singur chibrit!

Povestire de
**DUMITRU ALMAȘ**

# DAN BUZDUGAN

Desene **LIVIA RUSZ**

**REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE:**

În vara anului 1595 se stîrnise mare primejdie asupra Țării Românești. Stolnicul Stroe Buzescu căuta în rîndurile oștenilor din pîlcurile sale un tînăr vrednic a trece Dunărea, să aducă vești despre pregătirile otomanilor. S-au prezentat mai mulți viteji. Este ales Dan, mare meșter în mînuirea buzduganului. Împreună cu Ștefan din Tețcani, Dan Buzdugan pornește la drum. După mai multe peripeții, Dan este închis în închisoarea lui Mehmet. Rada, slujnica lui Mehmet, împreună cu Fane, îl eliberează pe Dan. Cei doi prieteni pornesc mai departe la drum. La primul popas, Dan se întoarce îmbrăcat în chip de negustor de pește și pune la cale fuga Radei.

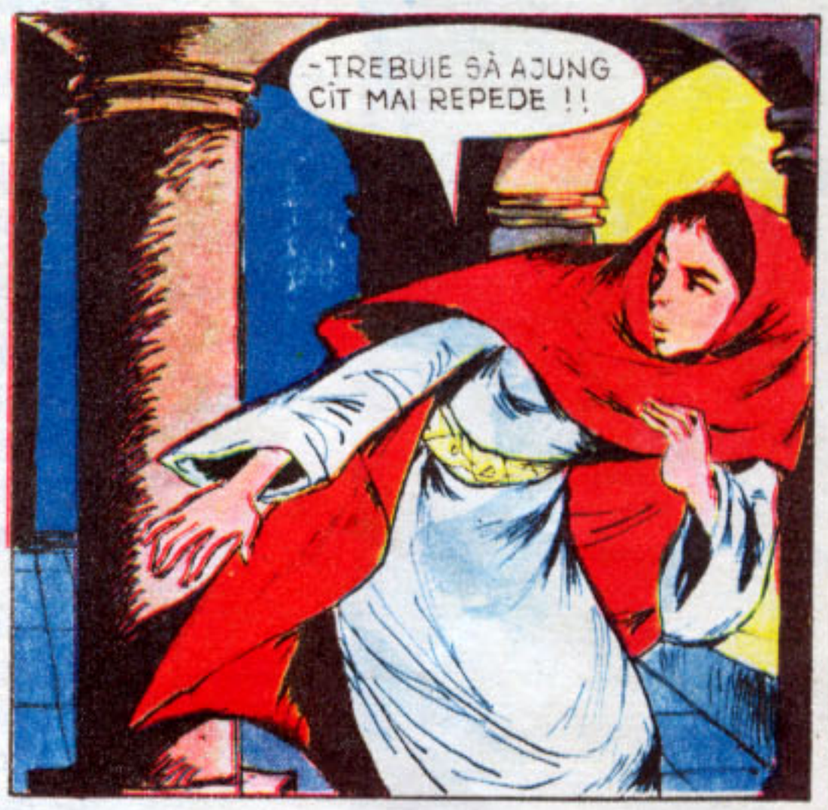

(VA URMA)

«CUTEZĂTORII»
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
PRE
1 L